

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๖๙

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒/๒๕๖๙

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๑๘/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๐/๒๕๖๘

วันที่ ๒๘ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง

พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี

ผู้ร้อง

ประธานศาลปกครองสูงสุด ที่ ๑

คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ที่ ๒

ตุลาการศาลปกครอง ที่ ๓

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑๘/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องสรุปได้ว่า พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑๘/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๐/๒๕๖๘) ซึ่งเป็นคำร้องต่อเนื่องคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๘/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๕/๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า ประธานศาลปกครองสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ลงนามประกาศ ก.ศป. เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการสอบข้อเขียนในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเป็นผู้ผ่านการสอบข้อเขียน และคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) (ผู้ถูกร้องที่ ๒) แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจกระดาษคำตอบที่ไม่มีการให้เหตุผลและไม่ให้คะแนน

- ๒ -

ตามประเด็น ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิในการส่งผลงานทางวิชาการ สอบสัมภาษณ์ และตรวจสุขภาพ ตามประกาศการรับสมัครเพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นของผู้ถูกร้องที่ ๑ การกระทำดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ต่อมาตุลาการศาลปกครอง (ผู้ถูกร้องที่ ๓) พิจารณาคดีที่ผู้ร้องยื่นฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ และสำนักงานศาลปกครอง โดยเป็นผู้มีส่วนได้เสียอันมีสภาพร้ายแรงแต่ไม่ถอนตัวออกจากการพิจารณาคดี จึงใจฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมตุลาการศาลปกครองกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสามเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดินหรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้อง

- ๓ -

ดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนือง ผู้ร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑๘/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ซึ่งเป็นคำร้องต่อเนือง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๕/๒๕๖๘ (คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๘/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย) กล่าวอ้างว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสาม เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องในการประกอบอาชีพตุลาการศาลปกครอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองเป็นกรณีเดียวกับที่ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ มาแล้วหลายคำสั่ง จึงเป็นคำร้องที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๖๙)

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๑๘/๒๕๖๘

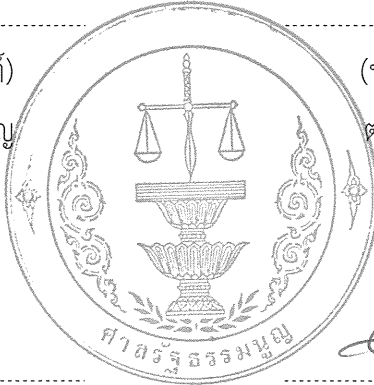
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รั้วมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรราช ทรงศิริโล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ